

(14) eren productives en aquella antroponímia, i també hi funciona un sufix (-DA- i fins -TA). Es pot tractar, concretament, del nom ben documentat per Först., en diverses variants (dial. germ.): *Mildeo* (S. IX), *Miltbeo* (S. IX), el femení *Milta*, el masculí *Milizzo* (S. VIII) (Först, 1124, 1123); d'una base MILITO, -ON, variant dialectal d'aquestes, sortiria normalment cat. **Meltō(n)* assimilat en *Moltó* com *fenoll* > *fonoll*, *terró* > *torró* etc. potser ajudant-hi també etim. pop. del nom de l'animal pecuari.

Puigmoner, V. *Moner* *Puigmorenc*, V. *Pimorent* *Puigmorter*, V. *Morter* i *Coll-morter* *Puigmoscós* (ja *Puio Muscoso* a. 1087 (a Rabós); i per a la base semàntica, V. *Mosquera* *Puigmusard*, cf. *musard* *DECat.* v, 832b3ss.

PUIGNAUCLER

Turó documentat en el B. Llobre., prop de St. Joan Despí; docs. de 1162, 1203, provinents de l'hellenisme llatí *naulerus* 'pilot de nau' (Plaute, Virgili, Tertul·lià), d'on vénen *nauler* i *notxer* id. (*DECat*). Pot ser nom heretat de PODIUM NAULERI 'puig del notxer, turó que guia el pilot de les naus que volen atracar a Bna., quan l'albiren de lluny', cf. *Puig de Bastiments* etc. Hi ha Guillelmus de *Puig-nauler* relacionat amb la comanda de Puig-reig (veg. aquest) (Font i Rius, *C. d. p.* § 346, i índexs, p. 1020).

PUIGNÉS i PUIGNEGRE

Inútil donar gaire clarícies d'un nom tan adotzenat com aquest: en trobem, p. ex. en un doc. ribagorçà de 966, a Alaó: «de *Podio Nigro* usque in flumen Nocharia» (Abadal, *P. i R.*, n^o 198); de la variant antiga i dialectal *ner* (*DECat.*, s.v., i *PVGrGc.*, s.v. *nerē*), ve el cpt. *Puignés* pda. munt. de Castellar de N'Hug (C.A.Torrás, *Berg.* 139), probt. simplificació fon. de *Puigs-ners* 'puigs negres'.

PUIGNEULÓS

El cim culminant de la Serra de l'Albera, que parteix del Rosselló; entre El Pertús i la mar; te. Cantallops i La Roca: «a *puġnəulōs*» o «*al p.*» oït a Requesens (1934, exc. 216, Ll i 67): sovint cantat en els versos i prosa de J.S. Pons, Saisset etc.; 1257 alt.

MENC. ANT. 1330 «usque ad *Podium Nebulosum*». doc. de La Roca d'Albera (*InvLC*); 1322: *Podio Nebuloso*, doc. de Sureda damunt *La Veda* (*Cerca.* 1959, p. 143).

Deriv. de *neula*, ll. NEBULA, en el sentit de 'boira' (*DECat.* v, 921b4-6). Nom paral·lel al d'altres muntanyes, com *Torreneules* 'torre de les boires'. Ja se n'ha tractat a l'article *Neula*, *neulós*.

Puidolena, V. *Puigdaulena* *Puig-olivesa*, V. *Olivesa*

PUIGDOLI

Nom que conec sobretot per guies excursionistes (Osona, C.A.Torrás), en dos llocs, (1) en el Berguedà, te. La Quar, mas prop de l'esgl. i cases de La Quar: a l'E. en camí del coll de Forcons. (2) Un altre en el Moianès prop del poble i mon. de l'Estany: en el serrat que baixa del Puig de la Caritat, al SO., visible al S., pujant al Puig de St. Miquel d'Oló. He passat a la vista de tots dos (exc. 68 i 181: aa. 1926, 1929), però no tinc nota clara de l'accent, si a la o o la i; si (com crec) és a la i hem de relacionar-ho amb *Puigsaülí* nom d'un altre vell mas de la comarca intermèdia, pròxim al (2), te. de Muntanyola, prop de Postius; del qual tinc nota de la pron. oïda allí mateix: *pučšəuli* (1935, exc. 239, Ll j 18). Per a tots tres hi haurà llavors una etim. molt convincent, donats llurs encontorns i la naturalesa dels indrets: PODIUM ILCINUM 'puig alzinós, de l'alzinar', derivat de ILEX, -ICIS (d'on *alzina*), amb l'evolució lz > ul, com en *aulet*, *aulina*, (ILICETUM, ILCINA, *LleuresC.* 216), d'on *puig-auli*, -olí, introduint-hi de o l'article s; metaplasmes corrents en la nostra toponímia. L'oscil·lació entre *pučuli* i *pučšəuli* era inevitable. I en tenim bons paral·lels en NLL ben coneguts: *Campsaulines* i *Les Camposines* CAMPIS ILCINIS, que estudio als art. *Campsoines* i a *Santalinya*, art. infra, on veurem que el nom d'aquest poble de La Noguera ve d'un compromís entre SALTUS ILCINIS i SILVA ILCINA.

Puigdollers, V. *Ollers* i *Pedullers* *Puigdorfila*, V. *Orfila*

PUIG-ORIOI

Ha designat diversos llocs: *Sta. Eulàlia de Puig-oriol* en el Lluçanès, te. Lluçà: i un antic orònim de la costa del Ross., te. Cotlliure: ja doc. *Puig Oriol*, a. 819 (*Cat. Car.* II, 207.6): de AUREOLUS 'dauradet', que ha pres el sentit de 'groc', oc. ant. *auriol*, aran. *auriò* (*DECat.* *PVArGc.* s. v.): nom semblant, doncs, a *Purroi*, *Puig-roig*, *Castellonroi* etc. V. també s.v. *Orioles*.

Puig-otrer, V. *Voltrera* *Puig-ou*, V. *Ou* (*Sant-*)

PUIGPALTER

1) Antiga parr., prop de Banyoles, avui veïnat i extens paratge. St. Jaume de *Puigpalter*, ermita i avui veïnat i pda., 2 k. al N. de Banyoles i agre. al seu mun.: pron. *pučpalté*, a Serinyà, Casac. 1920; id. a Banyoles, 1964 (XLIV, 136).

MENCIONS ANT.; immediat a Jafre, com consta tam-